

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orationes Sex, Tres Fvnebres, Dogmaticæ Tres

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1576

In Mortem Amplissimi Et Eruditissimi Viri Do. Matthæi Galeni, Almæ
Academiae Duacenæ Cancellarij, Præpositi Ecclesiæ S[anc]ti Amati & in
Theologia Regij Professoris primarij, Carmen funebre & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69636)

IN MORTEM AM-
PLISSIMI ET ERVDITIS-
SIMI VIRI DO. MATTHAEI GALENI,
Almæ Academiæ Duacenæ Cancellarij,
Præpositi Ecclesiæ S.^{ti} Amati & in
Theologia Regij Professoris primarij,
Carminu funebre & ἑκασταστῶν.

Authore M. Gregorio Martino Anglo,
S. Theol. Licentiate.

(morem.)

Versibus obsequiū, lachrymis testamur a-
Debētur meritis ambo (Galene) tuis.
Prosequimur fletu tua tristia funera,
quid nūc

Multorum perijt te pereunte bonum.

At gentilitio carnem non findimus ense:

nec rabido sparsas vellimus ungue comas.

*Hoc tantum, quāuis nimium vehemēter amemus,
non licet: hoc cineres & vètuere tui.*

Insanos planctus spes religiosa coërcet.

sic sanctus differt atque profanus amor.

Cedat amor fidei, pietas vincat pietatem.

Fine gemi modico san^{ta} sepuli h^{ra} volunt.

*Denique, cum quo sint tibi qua tribuēda fatemur,
laudes & lachryma, ponimus hisce modum.*

Sed non

Sed non sic laudum præconia summa tuarum
metior, ut quouis limite clausa velim.

Hic tutò traxisse moram, cecinisse triumphos,
& statuisse tibi digna trophæa licet. (sunt.
Nec metus à nimio est, ubi semper plura super-
nec nisi peccari deficiendo potest.

Et quia dona Dei sunt hæc tua dona Galene,
sub modio non sunt illa tegenda mihi:

Et quia posteritas olim hæc studiosa requirer,
inuidus, ut taceam, posteritatis ero.

Ergo tuos mores videamus, nunquid in illis
fas sit Apostolicum delituisse virum.

Doctrinam, studiumq; tuum, tua plurima scripta,
quæq; peroranti sunt quasi nata tibi.

Premia virtutum cum tot virtutibus, ingens
cum celebri iunctum semper honore decus:

Omnia congestim cupidis lustremus ocellis,
multiplicis varium moris & artis opus.

Congestim, nam summa sequar fastigia rerum
& simul ac breuiter multa videnda dabo.

Prima tua est igitur laus, sic studuisse Louani,
ut fueris tanta gloria magna schola. (per

Proxima, de multis quibus hæc Academia sem-
floruit, insigni cognitione viris,

Sic te Martino, cui nunc cognomen Iprensi
Officium & virtus præsulis esse dedit,

Sic &

Sic & mirifico summè placuisse Ruarào,
 qui quantus fuerit vir, sua scripta docent,
 Ut cum doctū aliquem peteret faciūda Dilinga
 eloquio, linguis, multa sciendo parem,
 His tu iudicibus munus delectus ad illud
 ipsdem iudicibus dignior vnus eras.
 Iam tū Presbyterūq; tuū, veteremq; Monastē
 adideras: placuit lectus vter que liber.
 Authoremq; putant aptum maioribus ausis.
 Inde Dilingani muneris ortus honor.
 Nil referā paruum, qua tu tamē omnia nolles,
 & nisi compulsus vix patienter habes.
 Itur, honorificè tua te praeclara Dilinga
 cepit, & applausum tota theatra dabant.
 Siue Damascenum quasi commentator adires,
 seu Gracum faceres verba latina loqui:
 Omnes mirantur linguas, venerantur acumē,
 & dotes vnum propter vtrasque beant.
 Lindanum audierāt, placuit Lindanus abūde.
 Dicebant ambos penè fuisse pares.
 Audierant Petrum celebri cognomine Soto.
 Petro quis sacra cognitione prior?
 Sed non illa fuit linguarum trina facultas
 Petro, qua fuerat, docte Galene, tibi.
 Est aliquid, quāuis fueris minor hisce duobus,
 quòd sis post tales tertius ipse duos.

Hinc

Hinc circum circa tua iam notissima fama
 ad loquina procul Belgica regna venit.
 Venit ad obscuram primò raramq. Duacum,
 qua magno pretio te cupit esse suum.
 Inuitatus aëes, florentem rediis & urnas.
 Proh dolor ornatum deseris auctor opus.
 Hic quæ fama frequens prædixerat esse futurū,
 reuera summum vidimus esse virum.
 Non audita modo, quamuis audita, recoraor.
 Prasens, se nobis quando probavit, eram.
 Auditor, spectator eram, mirabar, amabat
 illum qui poterat tam speciosa loqui.
 Vix me contineo, quin fletu totus inundem
 cum chari capitis grata figura subit.
 Illa verecundi vultus veneranda figura,
 os, oculi, mentium, pectora, lingua, manus:
 Quæ nostras quodam sapientia singula mētes,
 singula perpetui causa stuporis erunt.
 Professor primus, cathedra sublimis ab alta,
 scripturas mira dexteritate docet.
 Et quo aifficiles magis essent, hoc magis illas
 multimoda versans fecerat arte leues.
 Scilicet ut valiaū virtus magis impetit hostē,
 inq. resistentem fortius ignis agit:
 Rebus in obsuris sic ille libentius hæsit,
 materiam hanc operis lætus habere sui.

Audisses

Audisses longo recitatos ordine patres.
 Iudicium accessit pro Colophone suum.
 Sic tamen arbitrio lectoris plurima linquens,
 ut quasi discipulos consuluisse putes. (nos,
 Si quis erat scrupulus veteres reuocādus ad an
 monstra vetustatis nomina mira sonat.
 Et quasi vidisset cunctos sciret q̄ libellos,
 omnia sic memori tēpora mēte tenet. (nec
 Singula magna reor, vincit tamen omnia, quod
 fas est, & si fas, nolo tacere tamen.
 Eloquij sacri diuina volumina quanto
 cultu, quo nobis sint veneranda modo
 Ille (fatebor enim) docuit plus omnibus vnus,
 in textu mirè relligiosus homo.
 Non verba inuerti paulū modo, pūctula nusquā
 transferri, nullum iota perire sinit.
 Non apicillus abest quem non desiderat. O si
 illius ad votum sit sacer iste liber.
 Praclarū (mibi crede) virū, quē dū meditando
 mens veluti vernium laudis oberrat agrū,
 Fallor an exiguū est quicquid memorauimus,
 pondere maiori posteriora cadunt. (atq̄
 Rara auis in terris, homines Hebraea scientes
 idolo nimium non tribuisse suo:
 Nec grandes nodos in parua querere scirpo,
 iactantes omnem fontibus esse fidem.

Sensibus

Sensibus ambiguis, dubijs certare elementis
Iudaeu operas Hæreticisq; dare.

At non sic illa doctissimus arte Galenus,
sed corrupta nimis fassus Hebræa, monet (tū
Quod legeret veteres qua nūc sit fraude noua-
testes adducens Septuaginta viros.

Quorum sic omni ratione tuetur honorem,
Hebraica fretus commoditate nota,

Vt mihi perspicuum iam fecerit, vnde licebit

Dissona qua nunc sunt conciliare loca.

Demonstrauit iter, glaciemq; secavit eunti.

Quoq; superest poterit quilibet ire via.

Interea Stridonia lux, tua stella Galene,

sanctus ab aetherea prospicit arce pater.

Et te conantem post illum talia laudat,

& sectatorem gaudet habere suum.

Et quod plus ipso oro Septuaginta steristi,

mutata rerum conditione robat.

Quem tu sic omni vita es studijsq; secutus,

temporibus nostris alter vt ille fores.

In sacris linguis princeps fuit vnicus ille.

proximus abs illo fortè Galenus erat.

Ille libras sacros mendis purgauerat, & tu

denudò ne mendis inficiantur agis.

Ille suam Paulam sanctus praeceptor habebat,

Eustochij custos virginis ille fuit.

Et tua

Et tua Paula tibi non defuit, Eustochiumq;
astra per illustrem relligiosa domum.

Tertius accessit Paula quasi filius, idem
Filius eloquij consilijq; tui.

Qui si te pretio poterant seruasse, dedissent.

Nunc tua cū lachrymis funera mæsta colūt.

Quod faciūt quicūq; animis tua gesta reuoluūt,
& figunt mentes in pia facta suas.

Præpositus Diui Petri, post factus Amati,
quòd tanto fueris auctus honore parum est.

Sed cū magnifica præsertim sanctus Amatus
& multa locuples annuitate foret, (uis,

Quòd tu qui poteras dare præmia tãta quibus-
dans doctis tantum, sic ea danda mones:

Illud erat sanctiq; viri, summeq; beati

Præpositi, ac ingens integritatis opus.

Quid, quòd iure tuo cum posses singula quæq;
annua de multis dona tulisse tibi,

Sordes dixisti dare posse, & sumere velle.

O vox illo animo digna (Galene) tuo.

Illo (inquã) præclaro animo nec magna petētis,
quæq; fuere piè distribuentis opes.

Namq; tacere alios, quid dicam quanta dedisti
dona peregrinis, quanta daturus eras?

Certè quisquis erat, diuinæ legis amore
qui patrios exul deseruisset agros,

G

Hospiti-

Hospitium subit ille tuum, nos sensimus ipsi,
 magna clientela pars fuimusq; tua.
 Omnipotens grates meritis pro talibus amplas
 retribuatur, sancto posthuma dona viro.
 Nos quoq; signa animi qua viuo dāda fuissent,
 illa tuo tumulo (magne Patronae) damus.

Gregorius Martinus Anglus.

